

RYBITWI (8) ai

sg m N rybitwi (4). ◇ I rybitwi(e)m (1). ◇ f N rybitwią (2). ◇ A rybitwią (1). ◇ [n G rybitwi(e)go.]
◇ [pl A subst rybitwi(e).]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Przymiotnik od „rybitw” ‘rybak’; piscatorius PolAnt, Mącz, Cn; halieuticus Cn (8) : Izali porzeżesz fkorę iego [krokodyla] nożami? á telakiem rybitwiem porąbaż głowę iego? *BibRadz Iob* 40/26; *BielKron* 405v; Contus, Kiy/ Tłuk álbo Spis rybitfi którym mierzą głębokość [!] wody. *Mącz* 64a; piscatoria navis, Rybitwia łódź. *Mącz* 301a; Piscatoria linea, Rybitwi łznur, Wędny łznur. *Mącz* 301a, 158a, 188d, 301a; [Volck 474; A tym czáfem Pláwenius [...] w tyśiącu człęká w nocy wodą pod Toruń przyśzedł: y minąwfzy domy rybitwie ná przedmieściu pod łámymi murámi byli *BielKron* 1597 434].

W charakterystycznych połączeniach: rybitwi(a) czołnek, dom, kij, łodka, łódź, spis, sznur, tesak, tłuk.

a. [W funkcji rzeczownika: »rybitwie« = czynsz lub danina z ryb za prawo do połowu ryb: czynszu płacą [kmiacie] ze źrzebia po fl. 2, nowego czynszu po gr 9, rybitwiego [możliwa też interpretacja jako G sg m: czynszu ... rybitwiego] każdy z nich ze źrzebia płaci po gr 7. *LustrWpol* II 13.]

Cf [RYBACKI], RYBITWOW, RYBITWSKI